

Juliane Galbo-Jørgensen

17. marts 2014

Juliane er nyeste skud på slægtsstammen. Hendes forældre er Amalie og Claus Bjørn Galbo-Jørgensen, og storebror er Hans Bjørn Galbo-Jørgensen.

Farmor Inger med Juliane. Foto: Arne

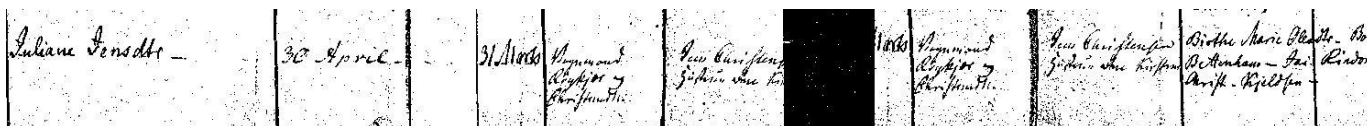
Hun blev født søndag den 9. marts kl. 23.18 på Hillerød Sygehus. Hun var 52 cm lang ved fødslen og vejede 3340 gram. Hun blev født 12 dage før terminen. Andre personer, som er født den 9. marts er min gamle barndomsven Erik Hansen (1949) og verdens nok mest kendte skakspiller Robert James Fischer (1943).

Juliane er opkaldt efter 2 af sine tipoldemødre i lige kvindelig linje, og slægtsforholdene er således:

- Juliane Galbo-Jørgensen (f. 9 marts 2014)
- Mor: Amalie Galbo-Jørgensen (f. 24. juli 1981)
- Mormor: Charlotte Galbo (f. 1948)
- Oldemor: Else Garde (f. 1921)
- Tipoldemor: Christina Nørgaard (1889 – 1981)
- 2 x tipoldemor: Juliane Christiane Knudsen (1867-1941)
- 3 x tipoldemor : Juliane Jensdatter (1832-1883)

Juliane Jensdatter

Juliane Jensdatter blev født den 30. april 1832 i den vestjyske hovedstad Ringkøbing, og hun blev døbt den 31. maj i Ringkøbing kirke. Hun var datter af vognmand og senere spækhøker i Ringkøbing Jens Christensen og hustru Ane Kirstine Christensdatter, og hun var den ældste af parrets 5 børn.

Klip fra Ringkøbings kirkebog i 1832.

Hun blev vaccineret som 5-årig den 17. juni 1837 i Ringkøbing af Poul Smed.

Hun blev konfirmeret den 19. april 1846 i Ringkøbing kirke, og hun fik karakteren mg (meget godt) for både kundskaber og opførsel. Ved hendes konfirmation boede familien på Damstrædegade 48 i Ringkøbing.

Gift med Christen Knudsen

Hun blev gift med Christen Knudsen den 10. december 1857 i Holstebro kirke. Parret fik i alt 6 børn i perioden fra 1858 til 1872. Christen arbejder som postcontrahent (også kaldet postholder) i Holstebro. Det er en gængs betegnelse siden 1700-tallet for en person, der efter overenskomst med postvæsenet påtog sig med egne heste på aftalte tider at befordre posten over en bestemt strækning. Postholderen drev ofte også krovirksomhed. Den officielle benævnelse var postkontrahent.

I 1870 boede familien i forhuset på Østergade 68 i Holstebro. Huset var ejet af snedkermester N. Meilsøe.

Efternavnet

Juliane bliver i kilderne både kaldt Jensdatter, Christensen og Kristensen. Navneskikken skiftede i midten af 1800-tallet til at gå fra betegnelsen "fars fornavn-datter" til at bruge farens efternavn, og Juliane levede i denne overgangstid, så derfor blev begge typer navne brugt. Først senere blev det almindeligt, at gifte kvinder skiftede navn til ægtefællens efternavn.

Død

Juliane døde den 9. april 1883 i Holstebro i en alder af kun 50 år, og hun blev begravet på Holstebro kirkegård den 16. april 1883.

Klip fra Holstebros kirkebog vedrørende Julianes død

Af kirkebogen fremgår det, at dødsårsagen var apopleksi.

Apopleksi (*apoplexia cerebri*, også kendt som **slagtilfælde**, **hjerneblødning** og **blodprop i hjernen**) er en pludseligt opstået neurologisk skade eller udfald på baggrund af iskæmi (nedsat blodforsyning) i hjernen. Den kan enten skyldes en blodprop i et forsynende blodkar eller en bristning af et blodkar, der medfører en blødning i hjernens væv. Diagnosen stilles ud fra en klinisk undersøgelse, men det er ikke muligt at skelne mellem en blodprop og en blødning på baggrund af denne.

Christen levede frem til den 17. juni 1890, og han blev også begravet på Holstebro kirkegård den 21. juni 1890.

Juliane Christiane Knudsen

Deres datter Juliane Christiane Knudsen blev født den 29. december 1867 i Holstebro. Hun var forældrenes 4. barn ud af en børneflokk på 6. Forældrene var som sagt Christen Knudsen og Juliane Jensdatter. Juliane blev døbt 13. april 1868 i Holstebro kirke, og fadderne ved hendes dåb var Maren Kjærgaard, L. Nielsen, økonom Tofte og Kr. Godballe alle af Holstebro.

Gift med Poul Nørgaard

Juliane blev gift med Poul Peter Christian Nørgaard den 6. juni 1888 på Thisted rådhus. Som gift blev hun også i nogle kilder kaldt Julie Knudsen og Julle Kristiane Knudsen og Julie Nørgaard. Ægteparret boede først på Marievej 22 og siden frem til hans død i 1923 på Carolinevej 12 i Hellerup.

Parret fik 5 børn i perioden 1889 til omkring 1900. Den ældste var Christina, som er baby Julianes tipoldemor.

Poul Nørgaard og barnebarnet Inger Garde i 1919. Fra Inger Gardes erindringer

Poul Nørgaard

2 x tipoldefar Poul Nørgaard var en foretagsom herre, som det fremgår af denne forkortede biografi fra Dansk Biografisk Lexikon:

"Poul Nørgaard, Poul Peter Christian Nørgaard, 5.6.1866-6.7.1923, politiker, gesandt. Født i Tingstrup ved Thisted, død i KM., urne på Hellerup kgd. Efter præliminæreksamen i Thisted 1881 blev N. handelsuddannet på Holstebro svineslagteri og hos G. W. Burrows i London. 1888 ansattes han som direktør for Horsens Andelssvineslagteri, men opgav stillingen 1891 for at begynde eget smørekseportfirma i Horsens. Bag beslutningen lå foretagsomhed, ønske om selv at bygge noget op og øje for eksportmulighederne efter landbrugsomlægningen. Ved sin forretningsdygtighed skabte han en betydelig eksportvirksomhed med

hovedkontor i Hellerup og afdelingskontorer for smørekspert i Horsens og Randers, ægekspert i Randers og baconekspert baseret på A/S Holstebro og Randers svineslagterier, af hvilke han personligt ejede det sidstnævnte. For begge var han administrerende direktør fra 1893. Ud over eksporten på England var han virksom i direktionen for kulimportfirmaet Kaarup & Co. og firmaet M. Michaelsens Eff. i Randers og sad i bestyrelsen for Holstebro Aktiebryggeri og Assurancekompagniet Baltica. Hans forretning gjorde ham velhavende. På adskillige områder udøvede han et uegennyttigt socialt og kulturelt arbejde. Det gjaldt radiumfonden og radiumstationerne i Odense og Århus og hans formandskab for landbrugskolonierne for fattige børn og Gjentofte kommunes hjælpefond af 1914. Han var kasserer for børnekolonien Wesselsminde som han skænkede byggegrund fra sin ejendom Wesselsminde ved Nærum. Gennem sin indsats for fattige børn kom han i samarbejde med redaktør Henrik Cavling på Politiken der iværksatte indsamlinger til Wesselsminde. N.s kulturelle interesse omfattede især teaterkunsten. Han var 1910 blandt initiativtagerne til og den første formand for friluftsscenen i Dyrehaven og formand for Foreningen til scenekunstens fremme der 1911-14 drev Dagmar-teatret og Folketeatret i Kbh. – dog med tab. Denne teaterindsats knyttede ham også til Politiken og nogle kbh.ske radikale. Politisk gik han, der var ven med Sigurd Berg, dog ind i venstre og var som en af partiets ret få byerhvervsmænd indvalgt i landstinget 1914-20. I tinget var hans sagsområde især love vedr. handel og skibsfart. I interne forhandlinger partierne imellem havde han betydelig indflydelse, ikke mindst pga. sine forbindelser med regeringspartiet det radikale venstre. I forhandlingerne om en nyordning af Det kgl. teater 1918-20 var han således finansminister Edv. Brandes' mellemmand ved købet af Casinoteatret hvortil opera og ballet tænkte flyttet, men da den plan ikke kunne samle flertal solgtes Casino igen med fortjeneste. Da Politiken efter påskekrisen 1920 mistede mange abonnenter og udsattes for omfattende annonceboykot førte N. på venstres vegne forhandlinger med dets ledelse om venstres overtagelse af bladet. Det lykkedes dog Politiken at stå krisen igennem ved penge fra dets gamle venner. – N. var allerede 1907 blevet britisk vicekonsul i Horsens og virkede 1914-21 som konsul, fra 1919 generalkonsul for Japan i Kbh. Han var i landstinget 1918-19 ordfører for lovene om faste gesandtskaber og pressebureau i udenrigsministeriet og var medlem af kommissionen 1919-21 om udvidelse af Danmarks udenrigsrepræsentation. Overensstemmende med udenrigslovens tanke at inddrage erhvervslivets mænd i udenrigstjenesten udnævntes N. 1921 til gesandt i Prag hvor han med stor energi kastede sig ud i arbejdet for at opbygge forbindelser med det ny Tjekkosllovak, et arbejde der brat blev afbrudt ved hans tidlige død.”

Som et lille slægtshistorisk supplement til ovenstående kan nævnes at Julianes farmor Ingers slægtning Christen Riis Knudsen var teaterdirektør for Dagmar-teatret frem til 1905.

Venstre i Gjentofte:

”Stifterne:

1903 Generalkonsul direktør Poul Peter Christian Nørgaard R. Marievej 22/Carolinevej 14 Hellerup (Formand for Lyngbykredsens Venstreforening 1903 - 1912)

Medlem af landstinget for Venstrereformpartiet.

Gode kontakter til de radikale. Socialt engageret.

En af andelsorganisationernes førende mænd med udstrakt exportforretning på England.

1918 sammen med bl.a. Parkov medlem af den sønderjydske lokalkomiteé i Gjentofte.

Sammen med Harald Scavenius hovedansvarlig for omorganiseringen af udenrigstjenesten 1919 - 21.

Formand for Selskabet til Scenekunstens Fremme.”

Hans barnebarn Inger Garde har skrevet en meget fin erindringsbog om slægten. Her er et klip, hvor hun skriver om sin elskede morfar:

Min moderlige familiehistorie er mindre eventyrlig. Og dog: som søn af en handelsgartner i Holstebro steg min morfar med raket fart op ad forretningsmandsstigen ved at være smart nok til at eksportere sit firma "Holstebro Svineslageri"s magre bacon til England.

Magert bacon var blevet "in"; englænderne ville ikke længere have det meget fede tyske bacon, og da familien Nørgaard i år 1900 kom til København, Danmarks forretningsmæssige midtpunkt, var de blevet til mand, kone og fire børn. Det femte barn, onkel Harald, blev født i Hellerup i maj 1900, og min morfar kom i Folketinget, naturligvis som Venstremænd. De flyttede først ind i en dejlig stor villa på Carolinevej 12 og 14 og tilbragte alle somrene på gården "Wesselmind" uden for Nærum. Trods en venstremands selvfølgeligelige modstand mod "de radikale", og det var politisk helt, helt ukorrekt at have Politiken liggende åbenlyst på bordet i dagligstuen (FØJ!) sluttede min morfar et varmt venskab med Politikens chefredaktør Henrik Cavling, forærede Politiken et stykke af Wesselmindes have til en børnekoloni for fattige storbybørn, kom gennem Cavling i forbindelse med det Kongelige Teaters skuespillere og blev listigt lokket til at bidrage til at skabe Friluftsteatret i Dyrehaven. Der var gang i den, hvor Nørgaard færdedes, og når jeg ser TV-transmissioner fra forestillingerne derude - eller selv er tilskuer - synes jeg det er helt opmuntrende, at min morfar var med til at virkeliggøre dette eventyr.

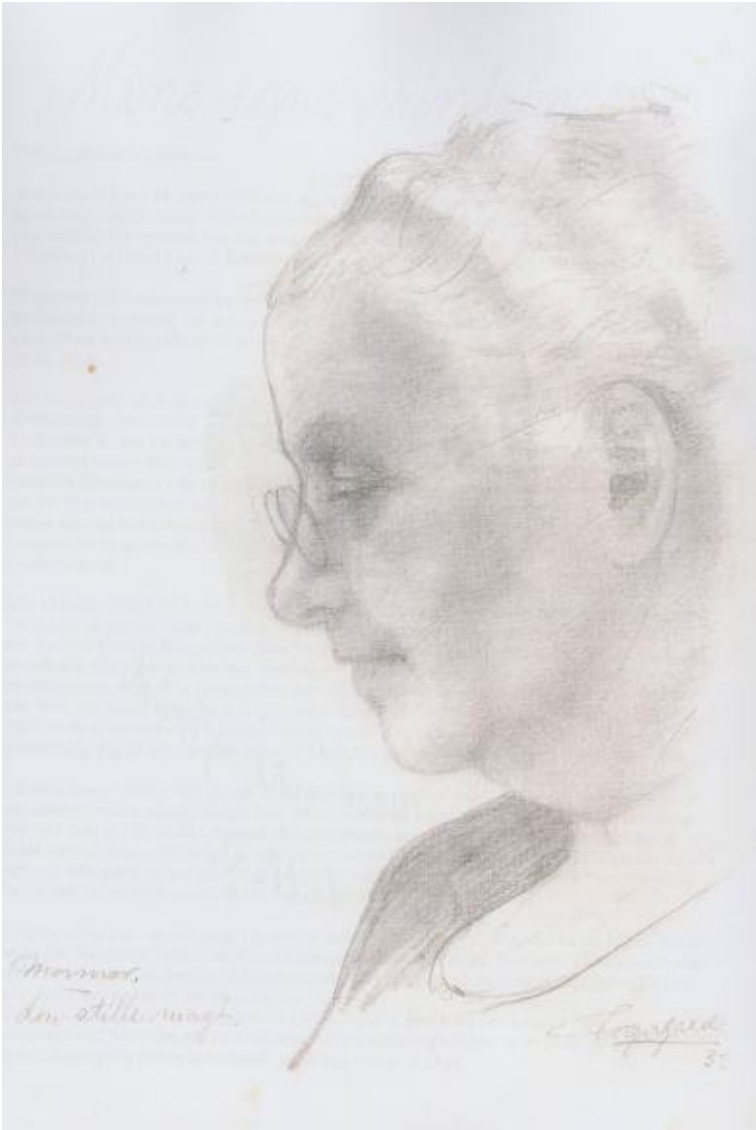
Jeg tilbød min morfar, som ikke havde livsindhold nok i sin forretning, men var umættelig i sin videbegærlighed og glubende interesse i alt muligt andet. I det lillebitte kontor i den indre by, Ved Stranden 12, hvor min mormors søster Tante Jens var hans sekretær (ja, ja, hun var døbt Jensine, men forblev for os alle Tante Jens indtil sin død), blomstrede og trivedes alle hans mange ider og planer, og kronen på værket kom, da han blev dansk gesandt (som det hed dengang) i Prag. Tjekkoslovakiet var det første virkelige demokrati efter 1. Verdenskrig, og præsidenten, Mazaryk, blev et forbillede for min morfar. Den dag, da han skulle i præsident-audiens på Hradshinslottet og kørte over Karlsbroen i åben karet, trukket af prægtige hvide heste, blev hans livs oplevelse. Desværre varede det kun få år: i 1923 kom han syg hjem og døde efter frygtelige lidelser af en tarmcancer, kun 54 år gammel.

Meget klart står det endnu den dag, hvor vi skulle ind og hente morfar og mormor + tante Jens på Hovedbanegården. Det gjorde vi altid, og morfar plejede at hænge med den halve overkrop ud af vinduet i kupeen, vinkende og råbende: "Her er vi! Her er vi!" Men denne gang var vinduet lukket. "Lad os gå op i toget og sige velkommen", sagde min mor. Det gjorde vi så. Og på sædet nærmest vinduet sad han, helt ubevægelig. Ingen knus, ingen kys. I det øjeblik var jeg for første gang i mit liv klar over, at dette her var døden. Ingen havde sagt noget; det var heller ikke nødvendigt.

Men endnu har jeg i mit lille skrivebord på første sal nogle af de breve, han sendte mig, sit første barnebarn, fra Prag. Først skrev han med lutter store bogstaver for at jeg bedre kunne læse dem, men hurtigt gik han over til sin egen, meget karakteristiske skrift. Og når jeg senere en sjælden gang har fået et brev med det røde, danske diplomatmærke bag på konvolutten, har det sat tanker i gang, mens tårerne lurer bag øjnene.

Jeg var 7 år, da han døde. Moster Else var kun 2 år og nåede derfor ikke at lære ham rigtigt at kende.

Juliane Knudsen

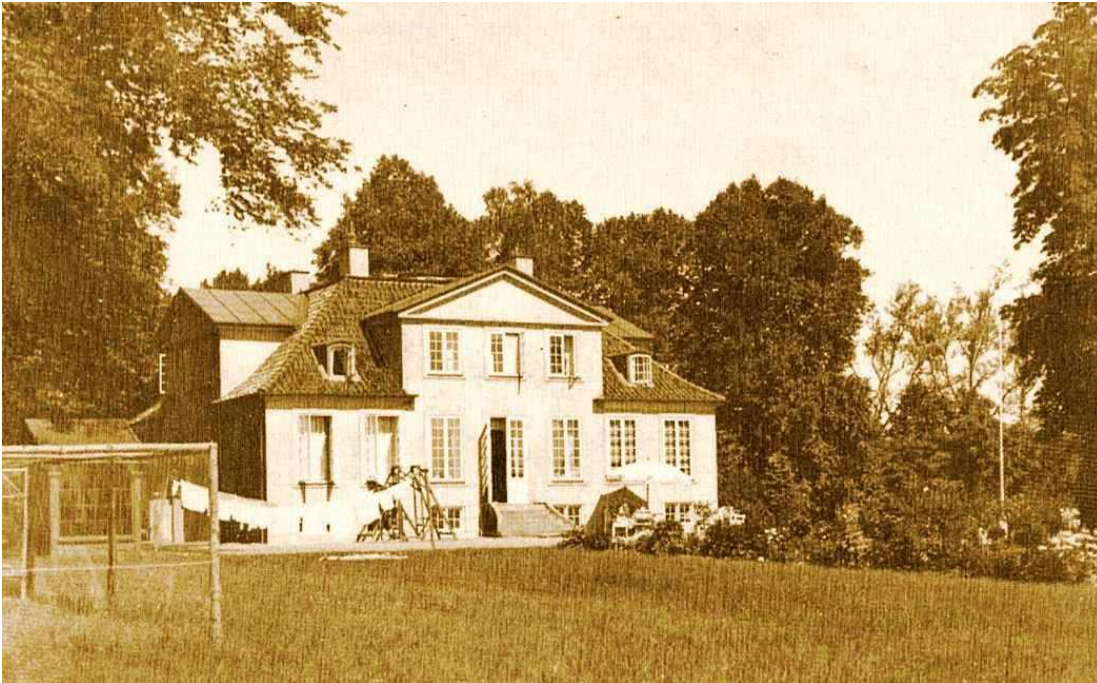

Juliane Knudsen – Mormor, den stille magt. Blyantstegning af Inger Garde i 1938

I 1923 boede hun på Wesselsminde, der blev ombygget til helårsbolig efter mandens død.

Ingers Garde skriver følgende om sin mormor i sin erindringsbog i perioden efter morfarens død:

Vor praktiske mormor bestemte sig for at sælge villaen på Carolinevej og bygge "Wesselsminde" om til en helårsbolig. Her blev hun så, i ferierne omgivet af familien, ellers med tante Jens og den franske bulldog Bully. Hendes ældste søn, Henry, blev forpagter på avlsgården for enden af den lange linde-alle, og den yngste, ugifte søn Harald flyttede ind i hovedhuset, hvor han tog sig af mormors pengesager, giftede sig med tante Gutte og blev boende, indtil Trafikministeriet begyndte at snakke om motorvej til Helsingør tværs over mormors marker. Så flyttede hun til Øresundshøj med søn, svigerdatter og tante Jens. Jeg tror, det må have været i midten af 1930'erne, for jeg var endnu ikke forlovet med Farfar. Det blev jeg først i 1939, og allerede i 1941, altså i 2. Verdenskrigs begyndelse, døde så min mormor, og Harald og Gutte fik bygget et dejligt lille hus på Jægerbakken, på hjørnet af Jægersborg Alle.

Wesselsminde – set fra havesiden.

I succesfilmen "Arven" af Per Fly er Juliane rollemodel for den kvindelige hovedfigur, som spilles fremragende af Ghita Nørby. Huset Wesselsminde spiller også en væsentlig rolle i filmen og mange af scenerne udspilles her. Bl.a. de traditionelle søndagsmiddage, hvor hele familien samledes og udvekslede beretninger om livets gang. Det bliver også gengivet i filmen "Arven".

På ejendommens grund havde Poul Nørgaard været med til at oprette børnekolonien Wesselsminde, som ægteparret i forening var en god støtte.

I Politiken fra 1926 omtales Julie på følgende måde:

"Udgivet ved Foranstaltning af Ministeriet for Industri, Handel og Søfart. 1926:

Til det herværende Handelsregister er modtaget saadan Anmeldelse: Under Firma HOLSTEBRO SVINE-SLAGTERI ved JULIE NØEGAARD driver Enkefru Julie Christiane Nørgaard, f. Knudsen, boende Wesselsminde, Nærum, Slagterivirksomhed i Holstebro. Prokura har Direktør Hjalmar Sørensen i Forbindelse med Kasserer Alfred Nørgaard eller i Forbindelse med Bogholder Christian Johannes Larsen."

Juliane døde den 15. maj 1941 i Ordrup, og begravelsen fandt sted i Ordrup kirke den 23. maj 1941.

Dødsannonce fra Politiken

Den Udstilling, som Ole Haslund her arrangeret i sit Hus paa Østergade, har til Formaal at vise dels hvor smukt Skulpturer kan anbringes i almindelige Stuer, dels hvordan to unge Familier i den forløbne „Tørvevinter“ er rykket sammen i to Værelser og har faaet det hyggeligt. De tre Billedhuggere *Im. Buhl, Bomand* og *Johan Gaister* har arbejdet med paa Udstillingen, som aabnes i Dag.

Naturen i de lyse Nætter.

Paa Lørdag foregaar den bebudede Natur under Ledelse af *Hans Heuss*. Vejret er nu mildt, og Nætterne usædvanlig skønne med en jublende Fuglesang fra den allertidligste Dæmring. Billetter à 4 Kr., hvori alle Udgifter er iberegnet, faas i Politikens Billetsalg (9-18).

Paa Udstillingen „Husmoder-Problemer“ i Odd Fellow-Palæet er der i Dag Kl. 14 Demonstration af Fiskeretter, Kl. 16 af Raakost, og Kl. 20 af Kartoffelretter. I Morgen demonstreres paa de samme Tider henholdsvis Indmadretter af Svinehjerter, Lever og Nyrer, Vegetarmad og Desserter.

Husmødre kan gratis tage deres Smaa-børn med paa Udstillingen, der er fri Entré for Børn under 12 Aar.

Sidste Dag:

Det var sidste Dag i Gaar paa den store Kunstauktion hos Winkel & Magnussen, og Priserne holdt sig gennemgaaende højt lige til sidst paa de allerfleste Ting. I alt har Auktionen indbragt 233,400 Kr., hvad der er ca. 15,000 Kr. mere end ventet. Der var dog enkelte billige Undtagelser i Gaar. Viggo Jarls Ynglingefigur i Bronze, en anselig Statue i naturlig Størrelse, gik kun til 1050 Kr., hvad der var en Tredjedel af Vurderingen. Kai Nielsens lille Bronzestatuette „Paa Markprøve“ betales med 360 Kr.

Fru *Julie Nørgaard*, født *Knudsen*, er 73 Aar gammel afgaaet ved Døden. Fru *Nørgaard* var Enke efter *Gesandt*, Landstingsmand *P. Nørgaard*, der døde i 1923

som Danmarks Minister i Prag. Efter sin Mands Død tog Fru *Nørgaard* Ophold paa deres Ejendom, *Wesselsminde* pr. *Nærum*, her boede hun en Række Aar, indtil hun solgte Gaarden og bosatte sig i *Hellerup*. Paa Ejendommens Grund havde hendes Mand været med til Oprettelsen af Børnekolonien *Wesselsminde*, som de i Forening var en god Støtte.

Fru *Nørgaard* efterlader sig flere Børn, af hvilke en Datter er gift med *Underdirektør Garde* i *D. F. D. S.* *Bisættelsen* har fundet Sted.

Fødselarer i Morgen.

Tidl. Borgmester, Guldsmedemester *H. G. Lander*, *Kalundborg*, 92, Direktør *P. E. Hingstrøm* 76, Kontorchef *Jørgen Hansen*, *Præsta*, 74, Telegrafbestyrer *E. V. Jessen* 67, Sekretær i *K. D. Y.*, Kaptajn *H. O. S. V. Arent* 63, Fabrikinspektør, Civilingeniør *Axel Alsø* 60, Godssekspeditor *C. A. Gustafsen*, Hovedbanegaarden, 59, Folketingsmand, Gaardejer *Lars Larsen-Bjerre*, *Horsens*, 58, Møller *Hans Petersen*, *Munke Mølle*, *Odense*, 56, Redaktør *Christen Brixtofte*, „*Fyns Venstreblad*“, *Odense*, 56, Postmester, cand. jur. *N. C. Christensen*, *Odense*, 56, Forfatteren, Redaktør *Kai Flor* 55, Underdirektør, cand. jur. *William Zachrisson*, *National Forsikrings-Selskab*, 54, Direktør *E. H. Lautrup-Larsen* 53, Musikforlægger *Asger Wilhelm-Hansen* 52, Ritmester *Chr. Blinger Otterstrøm* 48, Telegrafbestyrer *Vilh. Fr. Stühr*, *Blaavand Radio*, 47, Civilingeniør *Hans R. Wandall* 45 og Landsretssagfører *Johannes Marcussen*, *Nykøbing F.*, 43 Aar.

Runde Aar i Dag: Arkitekt *Aage Lauritzen* 70 Aar, Konsul, Købmand *Jørgen Petersen*, *Algier*, 60 Aar, Forsøgsleder, Forstander, cand. mag. *Ernst Gram*, *Lyngby*, 59 Aar og Afdelingsingeniør *O. Vang-Grøn* 50 Aar.

Tik-Tak.

— Der klages over, at der er saa mange Ekkoer i det nye Radiohus.

— Tja — som man raaber i Mikrofonen, faar man Svær.

Nekrolog fra Politiken

Navnet Juliane

Juliane er dannet til det latinske navn *Julianus*. Den hellige *Juliana* (død 303) var en martyr i *Lilleasien*. *Juliane Marie*, *Frederik den andens anden kone* (død 1796) var Danmarks virkelige regent i årene 1772-1784 og gjorde navnet populært i Danmark. Og så var der også dronning *Juliana af Holland* (født 1909). Navnet er mest almindeligt i *Grønland*, *Færørene* og på *Bornholm*. I vore dages navngivning, spiller det ingen rolle, men det bruges dog stadig en del i *København*, på *Sjælland*, i *Øst- og Vest-jylland*, og i *Grønland*, *Færørene* og andre lande.

Navnet er også en feminin form af drengenavnet *Julian*, som kommer fra det romerske navn *Julianus*, som

er afledt af Julius. Julius som kommer fra et romersk familienavn som sandsynligvis er afledt af det latinske ord "ioulos" som betyder "dunskægget". Juliane har navnedag 16. februar.

Navnet Juliane i tal

I januar 2014 var der 792 med navnet Juliane som første fornavn i Danmark. Det er en stigning på 32 i forhold til 2013. Der er ca. 520 børn der hedder Juliane. Juliane toppede i popularitet omkring 2002. Navnet er mere brugt nu end tidligere.

Navnet Julie er p.t. det mest populære navn for nyfødte piger i Danmark.

Kilder

- Inger Gardes erindringer
- Charlotte Galbo
- Amalie Galbo-Jørgensen
- Politiken
- Kirkebøger
- Nardias.dk
- Dansk Biografisk Lexicon
- Den Store Danske Encyklopædi
- Folketællinger 1834, 1840, 1845, 1850, 1860, 1870
- Wikipedia
- <http://www.navnebetydning.dk>
- Slægtsforskningens ABC af Jørgen Green
- Rudersdal – *set på postkort II* af Jens Bruhn

Arne Bjørn Jørgensen